

НАРЕДБА № 4 от 24.09.2003 г. за задължителното застраховане

Издадена от председателя на Комисията за финансов надзор, обн., ДВ, бр. 90 от 10.10.2003 г.,
изм. и доп., бр. 23 от 19.03.2004 г.
кн. 2/2004 г., стр. 241
т. 6, р. 2, № 251

Раздел I

Общи положения

Чл. 1. С наредбата се уреждат общите условия, минималната застрахователна сума, редът и срокът за извършване на задължителното застраховане.

Чл. 2. Договорите за задължителните застраховки "Гражданска отговорност" - на собствениците, ползвателите, държателите и водачите на моторни превозни средства, и "Злополука" - на пътниците в обществения транспорт, се сключват до края на предходната година за срок от 1 януари до 31 декември следващата година.

Чл. 2а. (Нов - ДВ, бр. 23 от 2004 г.) (1) При или във връзка със сключването на застраховки при условията и реда на наредбата застрахователите, застрахователните брокери и застрахователните агенти не могат да предлагат или предоставят облаги под каквато и да е форма, които не са предвидени изрично в одобрените от заместник-председателя, ръководещ управление "Застрахователен надзор", общи условия, тарифи и застрахователно-технически планове по застраховките.

(2) Облагите по ал. 1 представляват пряко или косвено предоставяне на стоки или услуги, както и предоставянето на отстъпки и други по-благоприятни от обичайните условия при придобиването на стоки или услуги от застрахования за сметка на застрахователя, застрахователните брокери или агенти или за сметка на трети лица, свързани с тях.

Раздел II

Задължителна застраховка "Гражданска отговорност" - на собствениците, ползвателите, държателите и водачите на моторни превозни средства

Чл. 3. Обект на застраховане по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" е гражданската отговорност на физическите и юридическите лица с постоянно местоживееене и седалище в Република България, които са собственици, ползватели и държатели на моторни превозни средства, както и на упълномощените от тях водачи, и на водачите на моторни превозни средства с чуждестранна регистрация, влизащи в страната с цел пребиваване или преминаване през територията ѝ.

Чл. 4. (Изм. - ДВ, бр. 23 от 2004 г.) За моторни превозни средства по смисъла на чл. 3 се считат превозните средства със собствен двигател и прикачваните към тях ремаркета и полуремаркета, предназначени за движение по пътищата и снабдени с държавни регистрационни номера, трамваите, тролейбусите и самоходната земеделска и горска техника с мощност на двигателя над 10 киловата (kW).

Чл. 5. (1) Задължителната застраховка "Гражданска отговорност" покрива отговорността на собствениците, ползвателите и държателите на моторни превозни средства и на упълномощените от тях лица за водачи за причинените неимуществени и имуществени вреди на трети лица, свързани с притежаването и използването на моторните превозни средства, за които застрахованите отговарят съгласно българското законодателство или законодателството на страната, в която е настъпила вредата.

(2) Когато моторното превозно средство се използва от съпрузи, възходящи, низходящи, братя и сестри или лица от домакинството на собственика, ползвателя или държателя, упълномощаването по ал. 1 се предполага.

(3) Вреди, причинени от застрахования на превозваните от него товари в качеството му на превозвач, не се обезщетяват по застраховката "Гражданска отговорност".

Чл. 6. (Изм. - ДВ, бр. 23 от 2004 г.) Гражданската отговорност на собствениците, ползвателите и държателите на моторни превозни средства без държавни регистрационни номера, на вътрешнозаводски транспорт (мотокари, електрокари и др.), на строителни, подемни, самоходна земеделска и горска техника с мощност на двигателя до 10 киловата (kW) включително и друг вид самодвижещи се машини, в т. ч. и жп транспорт, не е обект на задължителната застраховка "Гражданска отговорност".

Чл. 7. (1) Собствениците, ползвателите или държателите на моторни превозни средства, придобити през текущата година, са задължени преди тяхното регистриране пред органите на КАТ, но най-късно в 15-дневен срок от възникването на застрахователния интерес да сключат задължителна застраховка "Гражданска отговорност" за времето до края на годината.

(2) Изискването по ал. 1 се отнася и за собствениците, ползвателите и държателите на моторни превозни средства, които към началото на годината са били спрени от движение от органите на КАТ и отново пуснати в движение през текущата година с разрешение на тези органи.

(3) При промяна на собствеността на моторно превозно средство правоприменикът встъпва в правата на праводателя по договора за застраховка "Гражданска отговорност".

Чл. 8. (1) Собствениците, ползвателите и държателите на регистрираните в Република България моторни превозни средства, които напускат страната като водачи на моторни превозни средства, както и водачи на моторни превозни средства с чуждестранна регистрация, които влизат и пребивават на територията на страната, са задължени да имат застраховка "Гражданска отговорност" по условията на международните договори, по които Република България е страна.

(2) Водачите и собствениците на моторни превозни средства, които влизат в страната, без да имат застраховка "Гражданска отговорност", валидна за територията на Република България, са длъжни да сключат такава на граничния пункт.

(3) Когато застраховката "Гражданска отговорност" на лицата по ал. 2 изтече през време на престоя им в страната, преди изтичането те са длъжни да сключат нова застраховка със срок до края на престоя си.

Чл. 9. (1) Собствениците, ползвателите, държателите и водачите на моторни превозни средства са длъжни да имат застраховка "Гражданска отговорност" за следните минимални застрахователни суми:

1. за неимуществени вреди - 200 000 лв. за всяко събитие при едно увредено лице и 240 000 лв. за всяко събитие при две и повече увредени лица независимо от техния брой;

2. за имуществени вреди - 100 000 лв. за всяко събитие.

(2) Застрахователите могат да предлагат доброволна застраховка за застрахователни суми над тези по ал. 1.

(3) Когато застрахователна полица по доброволно застраховане е сключена при условията на тази наредба за по-големи застрахователни суми от минималните по ал. 1, се счита, че задължителната застраховка "Гражданска отговорност" е включена в нея.

(4) Минималният размер на застрахователните премии по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" се определя със заповед на заместник-председателя на Комисията за

финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор", която се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 10. (1) Застрахователната премия се заплаща еднократно, освен ако в застрахователната полица е уговорено друго.

(2) При разсрочено плащане, ако се закъснее със заплащането на разсрочените части от премията, застрахователят може да прекрати застрахователния договор не по-рано от 15 дни от деня, в който застрахованият е получил писмено предупреждение. Ако застрахованият плати разсрочената част от премията след прекратяването на договора, застраховката се възстановява считано от нула часа на деня, следващ плащането.

(3) Ако застрахователното събитие настъпи преди да е изтекъл срокът на предупреждението по ал. 2, застрахователното обезщетение се дължи.

Чл. 11. (1) При настъпване на застрахователно събитие, при което са причинени неимуществени и имуществени вреди на трети лица, застрахованият е длъжен в 7-дневен срок писмено да уведоми застрахователя за събитието. Уведомяването може да се извърши и от увреденото лице.

(2) Настъпването на застрахователно събитие по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" се доказва със съответните документи по Закона за движението по пътищата, Правилника за прилагане на Закона за движението по пътищата и Наредба № I-167 от 2002 г. за условията и реда за взаимодействие между контролните органи на Министерството на вътрешните работи, застрахователните компании и Агенцията за застрахователен надзор при настъпване на застрахователни събития, свързани с моторните превозни средства (ДВ, бр. 103 от 2002 г.), с друг документ, издаден от органите на Министерството на вътрешните работи или на съдебната власт. В документа ясно и обосновано следва да се посочат обстоятелствата и причините за настъпване на събитието.

(3) В случай на предявен иск към застрахования за доказване на събитието и неговата отговорност, както и на размера на вредите, той е длъжен да уведоми застрахователя най-късно 7 дни преди първото по делото съдебно заседание. Уведомлението трябва да съдържа данни за датата, годината и номера на делото, пред кой съд е насрочено и размера на иска. Застрахованият е длъжен да поиска привличане на застрахователя в процеса.

Чл. 12. (1) При смърт или при телесни увреждания на трети лица обезщетението се определя от застрахователна медицинска комисия към застрахователя на виновния водач или по съдебен ред.

(2) Застрахователят назначава комисията по ал. 1 и определя реда и начина на нейното функциониране. При необходимост за доказване на събитието или при определяне размера на вредите в зависимост от характера на уврежданията комисията използва и специалисти-експерти.

(3) За определяне размера на обезщетението на застрахователя се представят следните доказателства:

1. документ, удостоверяващ настъпването на събитието;
2. акт за смърт;
3. болнични листове;
4. протокол на лекарската консултативна комисия (ЛКК) или на териториална експертна лекарска комисия (ТЕЛК);
5. удостоверение за наследници;
6. други необходими писмени доказателства и обяснения, искани от комисията.

Чл. 13. (1) При нанесени имуществени вреди огледите се извършват и обезщетението по застраховката "Гражданска отговорност" се определя от застрахователя на виновния застрахован.

(2) При частични вреди или при пълно унищожаване на имущество обезщетението не може да надвиши действителната стойност на увреденото имущество. Действителната стойност на увреденото имущество се определя от експертна комисия и не може да бъде по-голяма от пазарната му стойност към деня на настъпването на събитието.

(3) Когато пътнотранспортното произшествие е причинено от състав на моторно превозно средство по смисъла на § 6, т. 20 от допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата, обезщетението се изплаща поравно от застрахователите, сключили застраховка по отношение моторното превозно средство, ремаркетото или полуремаркетото.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 23 от 2004 г.) Претенциите на пострадалите лица вследствие на вреди, причинени на територията на Република България по вина на водач на моторно превозно средство с чуждестранна регистрация, застрахован по реда на чл. 8, ал. 1, се уреждат по ред, определен от Националното бюро на българските автомобилни застрахователи в съответствие с действащите международни споразумения и практика.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 23 от 2004 г.) При вреди на моторни превозни средства с чуждестранна регистрация, причинени на територията на Република България по вина на водач на моторно превозно средство с българска регистрация, водачът на увреденото моторно превозно средство е длъжен да се обърне към застрахователя на виновния водач или към негов представител за оглед и описване на вредите.

(6) (Отм. - ДВ, бр. 23 от 2004 г.).

(7) (Отм. - ДВ, бр. 23 от 2004 г.).

Чл. 14. В обсега на застрахователната отговорност при вреди на моторни превозни средства по вина на водач на друго моторно превозно средство се включват и документираните необходими и целесъобразни транспортни разноски, както и тези за товарни и разтоварни дейности.

Чл. 15. (1) Определянето на застрахователното обезщетение от застрахователя не лишава увредените лица от правото да искат обезщетението да бъде определено по съдебен ред.

(2) При присъждане на застрахователно обезщетение по съдебен ред застрахователят дължи и присъдените съдебни разноски, ако е бил привлечен в процеса като ответник. Ако присъденото обезщетение за имуществени вреди надхвърля договорената застрахователна сума, застрахователят дължи съдебни разноски в такава пропорция, в каквата договорената застрахователна сума се отнася към присъденото.

Чл. 16. (1) Застрахователното обезщетение по застраховка "Гражданска отговорност" се заплаща от застрахователя, който е издал полицата по задължителната застраховка "Гражданска отговорност", или от упълномощен негов представител.

(2) В случаите, при които гражданската отговорност на застрахованите се определя от съдебните органи след влизането в сила на присъдата или решението, правоимащите задължително представят на застрахователя заверен препис от влезлите в сила съдебни актове заедно с мотивите и изпълнителен лист в оригинал.

Чл. 17. Сключени спогодби между застрахованите и увредените трети лица относно размера на обезщетението пораждат задължение за застрахователя само ако са одобрени от него. За спогодби се считат и постигнатите споразумения между страните по наказателни дела за размера на обезщетенията по граждански искиове.

Чл. 18. Застрахователят по застраховката "Гражданска отговорност" не извършва плащания:

1. за вреди на трети лица, когато са причинени от неизвестно моторно превозно средство;

2. за уврежданията на третите лица, причинени по време на военни действия или учения или от радиоактивни или химически материали по време на тяхното транспортиране;

3. когато уврежданията са възникнали при участие на моторните превозни средства в състезания или тренировки за тях; при такива случаи заинтересуваните могат да сключат доброволна застраховка "Гражданска отговорност";

4. за присъдени глоби, конфискации и други имуществени санкции на виновното лице;

5. когато вредите се изразяват в обезценка, денгуби и всякакъв друг вид пропуснати ползи;

6. за присъдени лихви и съдебни разноски със съдебни актове срещу застрахования;

7. за законната лихва от деня на увреждането, когато не е бил уведомен съгласно чл. 11, ал. 1 и 3;

8. за вреди на трети лица, когато са причинени от неправопособен водач, от водач без валидно свидетелство за категорията моторно превозно средство, което управлява, или от водач с отнето свидетелство.

Чл. 19. (1) По задължителната застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят може да предяви регресен иск, когато уврежданията на третите лица при настъпило събитие са причинени:

1. умишлено от застрахования;

2. след употреба от водача на алкохол или на друго упойващо вещество.

(2) Счита се, че водачът е употребил алкохол или друго упойващо вещество, ако той е отказал да се подложи или виновно се е отклонил от проверка по установения ред за употреба на алкохол или друго упойващо вещество.

Чл. 20. Обезщетението по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" се определя и изплаща от застрахователя в 15-дневен срок, след като застрахованият или увредените трети лица са представили всички поискани документи, свързани с установяването на събитието и размера на вредите.

Чл. 21. (1) Обезщетението по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" се определя и заплаща в левове.

(2) При превод на определеното обезщетение на чуждестранни лица в чужбина дължимата сума се преизчислява във валута по централния курс на Българската народна банка за деня на превода.

Чл. 22. Правата по договора за задължителната застраховка "Гражданска отговорност" се погасяват с 5-годишна давност от деня на настъпването на застрахователното събитие.

Раздел III

Задължителна застраховка "Злополука" - на пътниците в обществения

транспорт

Чл. 23. (1) Обект на застраховане по задължителната застраховка "Злополука" са пътниците в средствата за обществен превоз, намиращи се в тях или в непосредствена близост до тях преди качване или след слизане.

(2) Не са обект на застраховане водачите на превозните средства и обслужващият персонал.

(3) За лицата по ал. 2 превозвачите в обществения превоз могат да сключат доброволна застраховка "Злополука".

Чл. 24. Средства за обществен превоз на пътници са:

1. релсови превозни средства;

2. тролейбуси и автобуси;

3. въздухоплавателни средства;
4. всички видове морски и речни плавателни съдове;
5. въжени линии и влекове;
6. таксиметрови автомобили.

Чл. 25. (1) Задължителната застраховка "Злополука" на пътниците в обществения транспорт е в сила само когато застрахователното събитие е настъпило на територията на Република България.

(2) Качването и слизането на пътниците по време на движение на превозното средство извън определените за тази цел места прекратява действието на застраховката, освен ако напускането на превозното средство в движение е предизвикано от непосредствена опасност за живота или здравето на пътника.

(3) Когато при условията на пътуване по ал. 1 извънредни причини наложат отклоняване на въздухоплавателно, морско или речно превозно средство, за времето на това отклонение застраховката е в сила.

Чл. 26. (1) За извършване на превозна дейност със средства за обществен превоз, придобити през текущата година, превозвачите са задължени в 15-дневен срок от възникването на застрахователния интерес (датата на получаване на разрешително за обществен превоз) да сключат задължителна застраховка "Злополука" за времето до края на годината.

(2) Изискването по ал. 1 се отнася и за превозвачите, чиито средства за обществен превоз са спрени от експлоатация от съответните държавни органи и отново пуснати в експлоатация през текущата година с разрешение на тези органи.

Чл. 27. Отговорността на застрахователя за изплащане на застрахователната сума се поражда в случаите, когато вследствие на злополука, покрита по договора, е причинена смърт или трайна загуба на трудоспособност на пътник.

Чл. 28. (1) За злополука се счита всяко събитие, станало не по волята на застрахованото лице, настъпило по време на пътуване (включително при качване или слизане от превозното средство), което в резултат на внезапни и непредвидени действия или причини от външен произход в срок до една година от настъпването му е причинило смърт или трайна загуба на трудоспособност на застрахованото лице.

(2) За злополука се считат също:

1. изкълчвания, обтягания или скъсвания на тъкани, причинени от внезапно налягане на собствени сили;
2. инфекции, при които заразната материя е проникнала в организма на пострадалото от злополука лице;
3. телесни увреждания или смърт, настъпили по време на превоза при спасяване на своя или на чужд живот или на имущество.

Чл. 29. (1) Не са включени в обсега на застрахователното покритие на застраховката "Злополука" и не се плаща за телесни увреждания или при смърт на застрахования, причинени вследствие на:

1. война, размирици или действия, имащи военен характер, бунтове, граждански вълнения и др. подобни;
2. опит за извършване или извършване на престъпление от общ характер или опит за самоубийство или самоубийство от застрахования;
3. болести от каквото и да е естество, включително епилептични припадъци или припадъци от други заболявания, кръвоизливи, парализи, стомашно-чревни инфекции и др.,

освен в случаите, когато в резултат на застрахователно събитие се породят болестни страдания и те причинят смърт или телесно увреждане;

4. преждевременно раждане или аборт на застраховано лице, освен ако те са предизвикани от настъпила злополука;

5. температурни влияния (простуда, измръзване, слънчев и топлинен удар), операции, облъчване, инжекции и други лечебни действия, доколкото те не са следствие от възникнала злополука;

6. алкохолни отравяния и пряко причинени от тях увреждания, употреба на упойващи, психотропни или други наркотични вещества;

7. земетресение или атомни и ядрени експлозии, радиоактивни продукти и замърсявания от тях, радиационно (йонизиращо) лъчение.

(2) За временна загуба на трудоспособност от злополука плащания не се дължат.

Чл. 30. (1) Превозвачите за обществен превоз на пътници са длъжни да притежават валидна застраховка "Злополука" за минимална застрахователна сума 10 000 лв. за всяко събитие за всеки пътник.

(2) Застрахователите могат да предлагат доброволна застраховка за застрахователни суми над тези по ал. 1.

(3) Когато застрахователна полица по доброволно застраховане е сключена при условията на тази наредба за по-големи застрахователни суми от минималните по ал. 1, се счита, че задължителната застраховка "Злополука" е включена в нея.

Чл. 31. (1) Договорът за задължителна застраховка "Злополука" се сключва въз основа на писмено предложение от кандидата за застраховане - превозвач за обществен превоз на пътници, по образец на застрахователя.

(2) Застрахователят е длъжен да снабди застрахования превозвач с удостоверение за сключена задължителна застраховка за всяко превозно средство на превозача, което трябва да съдържа името и адреса на застрахователя и годината на валидност на застраховката. Превозвачът е длъжен да постави удостоверението на видно място в превозното средство.

(3) Минималният размер на застрахователните премии по задължителната застраховка "Злополука" се определя със заповед на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор", която се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 32. (1) Застрахователната премия по задължителната застраховка "Злополука" се определя от застрахователя в процент от реализираните приходи от продадени билети и карти или като еднократна сума, договорена между страните. Определеният от застрахователя размер на застрахователната премия не може да бъде по-нисък от определения в заповедта на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор".

(2) Когато застрахователната премия е определена в процент от реализираните приходи, за да влезе в сила договорът за застраховка, превозвачът е длъжен да внесе определена сума, договорена между страните, която се включва в дължимата застрахователна премия.

(3) При разсрочено плащане, ако се закъснее със заплащането на разсрочените части от премията, застрахователят може да прекрати застрахователния договор не по-рано от 15 дни от деня, в който сключилият застраховката превозвач е получил писмено предупреждение. При заплащане на разсрочената част от премията след прекратяването на договора застраховката се възстановява считано от нула часа на деня, следващ плащането.

(4) Ако застрахователното събитие настъпи преди да е изтекъл срокът на предупреждението по ал. 3, застрахователната сума се дължи.

Чл. 33. При настъпване на събитие превозвачът е длъжен да уведоми застрахователя. Уведомяването може да извърши и пострадалият пътник или негови близки. Превозвачът е задължен да състави акт за злополука на увреденото лице с подробно описание на случая. Препис или фотокопие от акта се представя на застрахователя в 10-дневен срок от настъпването на злополуката. Акт за злополука може да не се съставя, ако тя е отразена в акт на компетентен орган по контрола на съответния вид транспорт. В този случай превозвачът снабдява пострадалия пътник или ползващите лица по чл. 34 със заверено копие от документа по предходното изречение.

Чл. 34. (1) При смърт или при пълна загуба на трудоспособност на застрахования пътник, настъпила вследствие на злополука, покрита по застраховката, застрахователят изплаща застрахователната сума по чл. 30.

(2) При частична загуба на трудоспособност на застрахования пътник се изплаща такъв процент от застрахователната сума, какъвто е процентът на трайната загуба на трудоспособност.

(3) Процентът на трайна загуба на трудоспособност се определя от ТЕЛК или от комисията по чл. 12, ал. 1 съгласно списък на травматичните болести и увреждания на застрахователя след окончателно и пълно стабилизиране на уврежданията на застрахования, но не по-рано от 3 месеца и не по-късно от една година от датата на събитието. При загуба на очи и при ампутация на крайници процентът може да се определи и без да се спазва тримесечният срок.

(4) Когато застрахованото увредено лице е имало вече определен процент трайна загуба на трудоспособност преди настъпването на злополуката, този процент не се взема под внимание при определянето на трайната загуба на трудоспособност от злополуката.

(5) Застрахователната сума се изплаща на увреденото лице, а при смърт - на законните му наследници.

(6) При смърт на непълнолетен, ограничено запретен или нетрудоспособен, който няма наследници, застрахователната сума се изплаща на лицата, които са го издържали.

(7) Ако пострадалото лице, съответно неговите наследници, не са навършили пълнолетие или са запретени, застрахователната сума се внася на тяхно име в търговска банка, получила разрешение от Българската народна банка за извършване на банкова дейност, за което застрахователят ги уведомява писмено.

(8) Ако починалият няма наследници или лица, които са го издържали, дължимата сума се внася в приход на Гаранционния фонд.

Чл. 35. (1) За изплащане на застрахователната сума на застрахователя се представят следните документи:

1. писмено искане;
2. билет, карта или друг документ, доказващ, че пострадалият е бил пътник;
3. документ по чл. 33;
4. препис от акта за смърт и удостоверение за наследници или протокол на ТЕЛК, съответно на комисията по чл. 12, ал. 1;
5. болнични листове, протоколи на ЛКК и други документи, както и обяснения, поискани от застрахователя.

(2) Ако са изплатени суми за трайна загуба на трудоспособност, те се приспадат от сумата, дължима за смърт, ако смъртта настъпи до една година от датата на злополуката.

Чл. 36. Дължимата застрахователна сума по задължителната застраховка "Злополука" се заплаща в 15-дневен срок след представянето на всички поискани от застрахователя документи.

Чл. 37. Правата по договора за задължителната застраховка "Злополука" се погасяват с 3-годишна давност от деня на настъпване на застрахователното събитие.

Раздел IV

(Нов - ДВ, бр. 23 от 2004 г.)

Административнонаказателни разпоредби

Чл. 38. (1) Лицата, които са извършили нарушения на наредбата, се наказват съгласно чл. 104 от Закона за застраховането.

(2) Актовете за констатираните нарушения на наредбата се съставят от упълномощени от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор", длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор".

(3) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. Домакинство образуват лицата без оглед на родствената връзка помежду им, регистрирани на един адрес, живеещи заедно в обособени жилищни помещения и имащи общ бюджет.

2. "Увредено лице" е лицето, получило увреждания в резултат на пътнотранспортно произшествие с участието на моторно превозно средство, чийто водач е застраховал гражданската си отговорност по тази наредба.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. (1) Определените с чл. 9, ал. 1 размери на минималните застрахователни суми се прилагат от 1 януари 2004 г.

(2) За договорите за задължителна застраховка "Гражданска отговорност", сключвани до края на 2003 г. и със срок на действие до 31.XII.2003 г., са в сила следните минимални застрахователни суми:

1. за неимуществени вреди - 100 000 лв. за всяко събитие при едно увредено лице и 150 000 лв. за всяко събитие при две и повече увредени лица независимо от техния брой;

2. за имуществени вреди - 70 000 лв. за всяко събитие.

§ 3. Наредбата се издава на основание чл. 77, ал. 4 от Закона за застраховането и е приета с решение № 04-Н от 24.IX.2003 г. на Комисията за финансов надзор.